

5. Методичні рекомендації по обліковій політиці підприємства: Наказ Міністерства фінансів від 27.06.2013 № 635 в редакції від 14.01.2020р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0635201-13#Text>

УДК: 658.5.016:336.748.12

Домбровська С.О.¹, Карпов О.О.²

¹к.е.н., ст. викладач кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна

²здобувач вищої освіти, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна

УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах функціонування і розвитку підприємства України все частіше стикаються з проблемою втрати платоспроможності. Формування ефективних векторів відновлення платоспроможності потребує більш ґрунтовного аналізу причин її втрати. Хоча нині якість менеджменту на підприємствах значно зросла, але дуже часто виникають певні проблеми, пов'язані зі зниженням рівня чи взагалі втратою платоспроможності, вирішити які сьогодні однозначно неможливо.

Питання управління платоспроможністю в умовах ринкової економіки завжди привертало увагу, адже якщо підприємство платоспроможне, воно має перевагу серед інших підприємств у питаннях залучення інвестицій, отримання кредитів, вибору постачальників та підбору кваліфікованих кадрів. Аналіз платоспроможності показує за якими напрямками необхідно вести роботу, дає можливість виявити найважливіші аспекти та найслабші позиції. Ефективна діяльність підприємств, стабільні темпи їхньої роботи та конкурентоспроможність у сучасних економічних умовах значною мірою визначаються якістю управління фінансовими ресурсами.

Ліквідність та платоспроможність генерують позитивний вплив на здійснення планів з виробництва і забезпечують його необхідними коштами та ресурсами [1, с. 126].

Платоспроможність іноді прирівнюють до фінансової ліквідності, але це два різні терміни, які значно відрізняються один від одного. Принципові розбіжності у етимології цих понять не створюють передумов для взаємозаміщення. Основна відмінність між платоспроможністю та ліквідністю – це тимчасовий горизонт певного явища у певного підприємства.

Платоспроможність – це здатність своєчасно і повністю виплатити свої борги. Це стосується більш довгострокової перспективи, ніж концепція ліквідності. Це можливість погашення як боргів із терміном погашення до 12 місяців, так і усіх довгострокових зобов'язань підприємства [2, с. 131].

Для забезпечення високого рівня платоспроможності та ліквідності підприємства потрібно безперервно здійснювати аналіз господарської діяльності, який полягає у виконанні таких завдань, як оцінка фінансових результатів і напрямів використання прибутку, забезпечення підприємства необхідною кількістю оборотних активів, вибір оптимальної структури капіталу та ефективних і раціональних напрямів його використання, розробка поточних і перспективних планів розвитку підприємства та здійснення контролю за їх виконанням з урахуванням усіх можливих ризиків.

Платоспроможність є тією необхідною складовою, яка дає змогу зберігати рівноважний, конкурентоспроможний стан сьогодні та в перспективі, постійно реагуючи на екзогенні та ендогенні чинники в актуальних ринкових умовах та адаптуючись до них [3, с. 38].

Проведення аналізу фінансової звітності підприємства дозволяє здійснювати спостереження за окремими видами майна та фінансових джерел його формування, зробити висновки про ефективність їх формування та використання. Тому аналіз є безцінним джерелом інформації для менеджменту підприємства, що дозволяє проникнути в окремі сфери діяльності та визначити їхній реальний стан.

Головна мета аналізу платоспроможності полягає у своєчасному виявленні та усуненні недоліків у фінансовій діяльності, знаходженні резервів поліпшення фінансових можливостей підприємства. При цьому необхідно вирішувати такі завдання:

- на основі причинно-наслідкового взаємозв'язку між показниками виробничої, комерційної та фінансової діяльності оцінювати виконання плану з надходження фінансових ресурсів і їх використання;
- прогнозувати можливі фінансові результати економічної рентабельності, виходячи з реальних умов господарської діяльності і наявності власних і позикових ресурсів;
- розробляти конкретні заходи, спрямовані на більш ефективне використання фінансових ресурсів.

Так, одним з важливих показників фінансового стану підприємства є платоспроможність, яка значною мірою ускладнюється тривалою кризою неплатежів, зростанням дебіторської і кредиторської заборгованості, скороченням виробництва і гострим дефіцитом фінансових ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фінансовий аналіз : навч. посібник. / Косова Т.Д., Сіменко І.В. та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2013. 440 с.
2. Оцінка ліквідності та платоспроможності підприємств роздрібної торгівлі: : монографія / Н.О. Власова, Т.С. Пічугіна, П.В. Смирнова. Харків : Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі, 2010. 222 с.

3. Терен Г.М. Система показників аналізу ліквідності підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 8. С. 36-41.

УДК 339.3

Дудник А.В.¹, Бардась А.В.², Іванова О.О.³

¹ к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту «НТУ «Дніпровська політехніка», Україна

²д.е.н., проф., директор навчально-наукового інституту економіки НТУ «Дніпровська політехніка», Україна

³здобувач вищої освіти, «НТУ «Дніпровська політехніка», Україна

ШЛЯХИ ВИХОДУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ПІДПРИЄМСТВ З КРИЗОВОГО СТАНУ

Питаннями антикризового управління як держави, так і підприємств присвячена значна кількість публікацій, серед яких бажано відмітити дослідження О. С. Прокопишина [1], який довів, що є дві основні причини виникнення криз: внутрішні та зовнішні. Так, він вважає, що профілактичний або превентивний криїс-менеджмент є сукупністю взаємопов'язаних важелів та інструментів впливу на фактори, причини і наслідки кризи для поліпшення, стабілізації або досягнення якісно нового стану суб'єкта діяльності (бізнес-процесу). Ми згодні, що основним інструментом превентивного управління є розробка антикризових програм, які охоплюють комплекс взаємопов'язаних і взаємообумовлених управлінських рішень щодо запобігання появі та подолання кризи на підприємстві та країні, окреслених у просторі та часі, узгоджених за виконавцями, предметом, наповненістю змісту і забезпеченням ресурсами.

Сучасна криза в Україні призводить до виникнення негативних наслідків в економіці нашої країни та країн бізнес-партнерів через зниження обсягів виробництва та продаж; погіршення інвестиційного клімату та унеможливлення кредитних процесів; розвиток інфляційних механізмів; зменшення зайнятості працівників і доходів підприємств, що вимагає формування напрямів антициклічної стабілізації.

Стійка економічна система, що має можливість самостійно розвиватися, може автоматично вийти з кризового стану, застосовуючи специфічні механізми господарювання. Загальновідомим є факт, що разом з економічними факторами на економіку впливають і зовнішні фактори: воєнні, політичні, демографічні, техніко-технологічні, природні тощо. Вони можуть впливати як позитивно, так і негативно. Серед зовнішніх факторів особливого значення набуває в даний момент державна підтримка економіки, що створює умови для налагодженої роботи відновлюваних механізмів та спрямовані на порятунок виробничо-господарського сектору економіки.